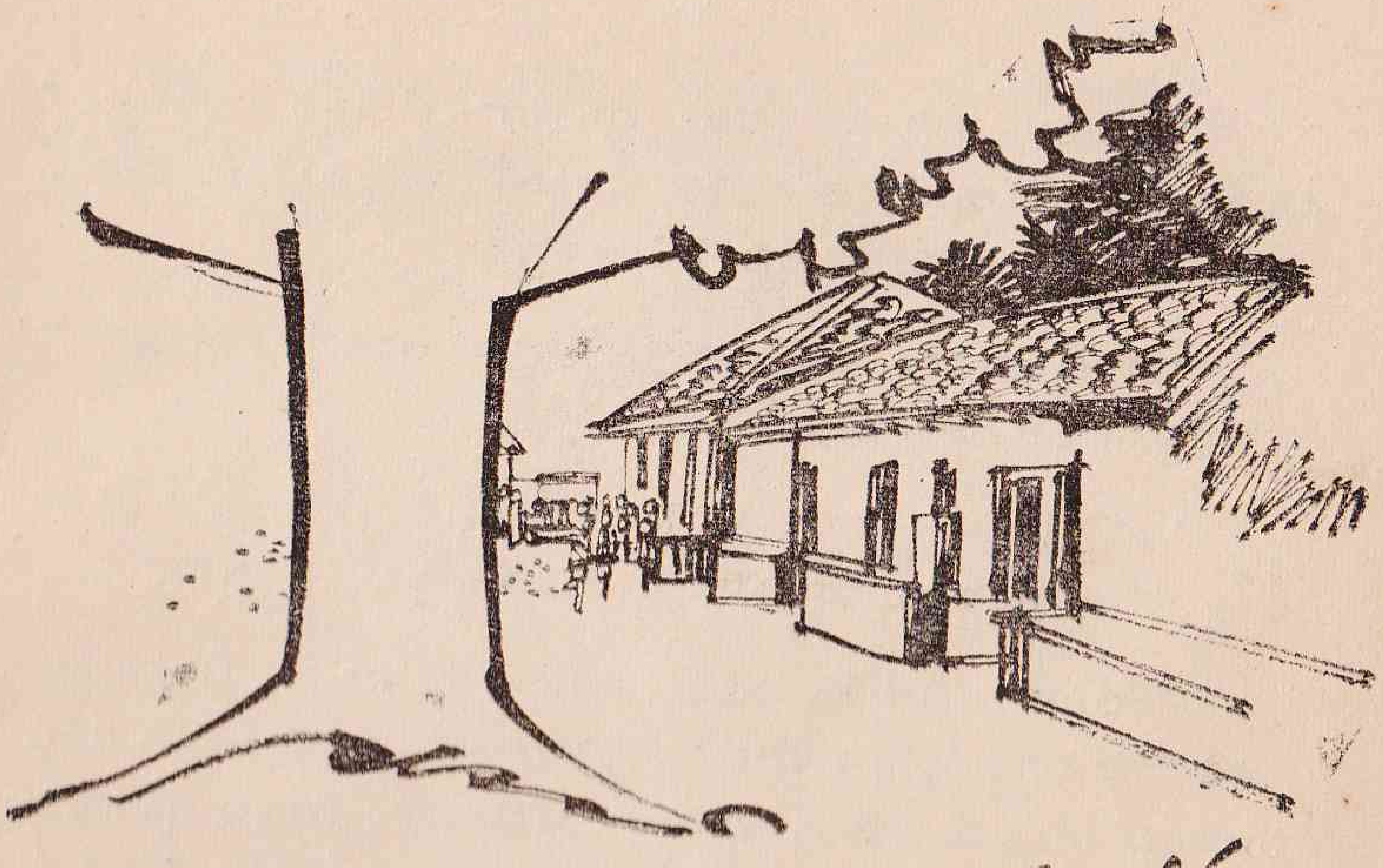

మిత్రద్రోహం

నేను కొత్తగా సబ్ ఇన్‌స్పెక్టరుగా చేరిన రోజులవి. పగలల్లా 'రాంగ్ సైడ్' రాత్రిల్లా 'నో లైట్' తప్పితే 'న్యూసెన్స్' కేసులూ కంటే పెద్ద కేసులు పట్టుకున్న మొహాలుకారేమో, మా పోలీసు బృందం, నేను రాత్రి చదివి పూర్తి చేసిన అగథాక్రిస్టి నవలలో కథా సారాంశం, డిటెక్టివ్ పోయిరెట్ సూక్ష్మ బుద్ధిని గురించి ఉపన్యసిస్తుంటే చెవులు రిక్కపొడుచుకుని గుడ్లప్పగించి తెల్లమొహాలువేసి వింటున్నారు.

"ఖూనీ చేసినవాణ్ణి పట్టాలంటే ...... అలాంటి తెలివుండాలి కానండి......ఈ కత్తులూ తుపాకులూ వుండేం లాభం!" అన్నాడు మా హెడ్‌కనిస్టేబుల్ వెంకటస్వామి కథలో డిటెక్టివ్‌ని అభినందిస్తూ.

"సమయం రానీ చూపెడతా నా తఢాకా" అని మనస్సులో అనుకుని ఎందుకయినా మంచిదని "ఇంతకీ అదంతా కల్పితం... కేవలం ఊహించి రాసింది" అని పైకి అన్నాను.

"ఏమిటి బావా...ఏదో ఊహా, కల్పనా అంటున్నావు" అంటూ ప్రవేశించేడు మా బావ మధు.

"అబ్బే! నువ్వు రాస్తున్న 'సైకాలజీ ఆఫ్ది క్రిమినల్'కి సంబంధించిన కొన్ని అంశాలు మా వాళ్ళకి చెబుతున్నాలే" అన్నాను.

"అయినా అది నీకు చదివి వినిపించడం నాదే పొరపాటు. ఇంతకీ నేను రాస్తున్నవి, ఊహలో సిద్ధాంతాలో అవకాశం దొరికితే నిరూపించి చూపెడుదును. ప్రభుత్వం ప్రకటించిన లెక్కల ప్రకారం సంవత్సరానికి దగ్గిర దగ్గిర, తొమ్మిదివేల ఖూనీలు మన దేశంలో జరుగుతున్నాయి. అంటే ఇంచుమించు రోజుకు పాతిక. నువ్వు స్టేషన్ ఛార్జి తీసుకుని రెండు నెలలయ్యింది... చెప్పుకుంటే సిగ్గు... నీ అధికార ప్రాంతంలో మచ్చుకయినా ఒక్క ఖూనీ జరగలేదు... పోనీ హత్యా రహస్యం ఛేదించి హంతకుణ్ణి నీకప్పజెప్పినా సిద్ధాంతాల్ని నిరూపిద్దామంటె" అన్నాడు మధు.

మధు మా మేనత్త కొడుకు. యూనివర్సిటీలో "సైకాలజీ" లెక్చరర్. స్వతహాగా చాలా తెలివైనవాడు. కాని డిటెక్టివ్ సాహిత్యంతో బుర్ర వేడెక్కి ఈమధ్యకొన్ని కథలుకూడా రాసి పత్రికలకి పంపించటం తత్ఫలితంగా తృణమో ఫణమో అందుకోవటం జరుగుతూంది. దానా దీనా దొంగతనాలు, ఖూనీలు చేసే నేరస్థుల మనస్తత్వాలమీద ఓ గ్రంథం రాసేసి దేశాన్నుద్ధరించాలన్న ధోరణిలో పడ్డాడు.

"నీలాంటి పెద్దమనుష్యులు బలవంతంగా మే మిక్కడికి తీసుకొస్తేనేకానికారే. నువ్వేమిటి పొద్దున్నే నీఅంతటనువ్వే ఇలా వొచ్చేసేవు?" అన్నాను.

"ఏదో రావడం అలవాటు చేసుకుంటే... రేపొద్దున్నెప్పుడైనా బలవంతంగా ఈ స్టేషన్‌కి రావల్సి వచ్చినప్పుడంత కష్టమనిపించదు... అం సరేకాని... టిక్కట్లు దొరకడం కష్టంగా వుందిట. ఇవ్వాళ మొదటిఆట "చరణదాసి"కి నాకో ఎనిమిది టిక్కెట్లు..." అని మధు ఏదో చెప్పబోతున్నాడు. ఇంతలోకే '301' ఒక పిడుగువంటి శుభవార్త తీసుకొచ్చేడు.

పక్కనే నాలుగుమైళ్ళ దూరంలోవున్న పద్మాపురం అనే గ్రామంలో రెండు ఖూనీలు జరిగాయిట. ఆవూరి కరణంగారే స్వయంగా ఈ కబురు తీసుకొచ్చేరు. వద్దు వద్దు అంటున్నా వినకుండా మధూకూడా మాతోబాటు జీప్ ఎక్కేడు. కొంతదూరం వెళ్ళేక కరణంగారు చెప్పడం మొదలెట్టేరు: "రంగూన్ రెయిలరింగు హోమ్" అని పేరు పెట్టుకుని ఇంట్లోనే బట్టలు కుట్టుకుంటూ ధర్మయ్యనే ఒక ఆసామీ చాలా మర్యాదగా మావూళ్ళో కాలక్షేపం చేస్తున్నాడండి. నిన్నరాత్రి అతను యింట్లో లేకుండాచూసి, అతని పెళ్ళాన్నీ, పదిహేనేళ్ళుగా అతనితోటే వుంటున్న అతని స్నేహితుడు సీతన్ననీ ఎవరో ఖూనీచేసి ఆ సీతన్న తాలూకు ఐదారువేల రూపాయలు విలువచేసే డబ్బూ దస్కం దోచుకు పోయేరండి.

"ధర్మయ్యెక్కడి కెళ్ళేడు"

"శేషయ్యనే మరో స్నేహితుడితో కలసి విశాఖపట్నం వచ్చి మొదటాట "చరణదాసి" కి రెండో ఆట "పెంకిపెళ్ళాం" కి వెళ్ళేరుట. రెండో ఆట సగంలో తలకాయి నెప్పి వచ్చిందని చెప్పి శేషయ్య యింటికి తిరిగి వస్తుంటే, సరిగ్గా యీ మలుపులోనే... ...బాబూ! జీప్ కొంచెం ఆపించండి... ..."

జీప్ ఆగింది. అందరం దిగేం. అక్కడనుంచి పద్మాపురం

గ్రామం యిళ్ళు దూరంగా కనబడుతున్నాయి. రోడ్డుపక్కనే చెరువు వుంది. చెరువు కవతలగట్టున రెండు పెంకుటిళ్ళు కనబడుతున్నాయి. కుడిపక్కయిల్లు ధర్మయ్యదిట. ధర్మయ్య యింటికి కుడివైపునన్నీ పొలాలే. ఎడమపక్క సుమారో యాభై గజాల దూరంలోవున్న రెండోయిల్లు చలమయ్యనే రైతుది. చలమయ్య యింటిదగ్గరనుంచి ఎడమవైపు కో ఫర్లాంగు నడిస్తేగాని మిగతా యిళ్ళన్నీ వున్న పెద్దవీధి తగలదు. ధర్మయ్యింటికి వెనకవైపున సుమా రో ఫర్లాంగు దూరంలో ఓ యింటితాలూకు ప్రహరీగోడ, పక్కనే దేవాలయం కనబడుతున్నాయి. ఈ రోడ్డు మలుపునుంచి పొలాల కడ్డంపడి నడిస్తే ధర్మయ్యిల్లు సుమా రో నూరుగజాల్లో వుంటుంది. ఈ తబిసీళ్ళన్నీ చెప్పి కరణంగారు మళ్ళీ యిలా అన్నారు :

"ఇక్కడికి రాగానే, సినిమానుంచి యింటికి తిరిగివస్తున్న శేషయ్యకి ధర్మయ్యింట్లోంచి కేకలు వినబడ్డాయిటండి. అటు తిరిగి చూస్తుంటే ధర్మయ్యింటి వెనకవైపునుంచి ఒక మనిషి పరుగెత్తుకుంటూ ఆ ప్రహరీగోడవైపు పారిపోతున్నట్టు కనబడిందిటండి. తక్షణం శేషయ్య తన యింటి కెళ్ళడం మానేసి ధర్మయ్యింటికి పరిగెత్తుకెళ్ళి, తలుపులు తెరచి వుండటంవల్ల సరాసరి లోపలి కెళ్ళి చూస్తే సీతన్న శవం, ధర్మయ్య పెళ్ళాం సింగారిశవం కనబడ్డాయిటండి. బైటుకొచ్చి పక్కింటి చలమయ్యని వూళ్ళోకి పంపి పదిమంది మనుషుల్ని పోగుజేసుకు రమ్మన్నాడట. అందరూ వచ్చిన తర్వాత శేషయ్య చెప్పినవైపుకు పరిగెత్తి వెతికేరుకాని, అప్పటి కప్పుడే వా డెవడో పారిపోయేడు" అని పూర్తిచేశారు.

"అటు పరుగెత్తినవా డెక్కడి కెళ్ళగలడు ?"

"ఆలయం పక్కసందులోంచి వెడితే పెద్దవీధిలోకి దారి వుందండి."

"ఆ కనబడే ప్రహరీగోడ ఎవరియింటికి చెందింది ?"

"కనకయ్య శెట్టి అనే షావుకారిది."

జీప్ అక్కడే ఆపేసి పొలాల కడ్డంపడి నడిచి అందరం ధర్మయ్యింటికి చేరుకున్నాం. ఆ అరుగుమీదే కూర్చున్న ధర్మయ్యని, శేషయ్యని, అక్కడ ఓదారుస్తున్న ఆ వూరి పెద్దల్ని కరణంగారు పరిచయం చేసేరు.

వీధితలుపు తోసి లోపలి హాల్లో ప్రవేశించగానే నా దృష్టి మొదట గడియమీద పడింది. గడియ దూరవల్సిన రంగు వంగిపోయి కొంచెం ముందర కొచ్చేసివుంది. ఆ రింగుదగ్గర్నుంచి తలుపు చివరఅంచు వరకూ గడియ రాపిడివల్ల తలుపుచెక్క కొట్టుకుపోయివుంది. బైటనుంచి తలుపు బలవంతంగా ఒక్కసారి తోసి తెరచినట్టు స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. హాల్లో కుడివైపున మంచంమీద జంబుకానా, దానిమీద ఓ దుప్పటి, తలగడా వున్నాయి. వాటిమీద సీతన్న మృతకళేబరం వుంది. కంఠంలోనూ గుండెల్లోనూ ఘోరంగా పొడిచినట్టు రక్తం ఓమ్మిన గాయా లున్నాయి. ఈ గాయాల నుంచి స్రవించిన రక్తం జంబుకానా వరకూ యింకి రెండు పెద్దడాగులు కట్టింది. మెడకిందవున్న భాగం తలగడా అంతా రక్తమయమయి వుంది. అతని కుడికాలు మడమ పక్కకి తిరిగి పాదం వంగిపోయి వుంది. అది అతనికి చాలా కాలంగా వున్న పొట్టికాలని తెలిసింది. హాల్లోనే ఆ మంచం పక్కనే ధర్మయ్య కుట్టుకునే సింగర్ మిషన్ వుంది.

హాల్లోంచి కుడివైపునున్న గదిలోకి వెళ్ళేం. అంత భయంకరమైన దృశ్యం నేను చూడటం అదే మొదటిసారి. నా బుజంమీద నుంచి మధు బెదురుచూపులు చూసి వెనక్కి వెళ్ళిపోయి సరాసరి వీధి అరుగుమీద కూర్చున్నాడు. అది ధర్మయ్య పడకగది. అందులోవున్న పాత పందిరి పట్టెమంచంమీద ధర్మయ్య భార్య సింగారి శవం పరుపుకు ఐమూలగా పడివుంది. జుట్టు మంచంమీద నుంచి కిందకి వేళ్ళాడుతూ వుంది. సింగారి శరీరం పొడుగునా, నాలుగుచోట్ల

దారుణమైన గాయా లున్నాయి. రక్తం మంచంమీదే కాకుండా గది నాలుగు మూలలా చిమ్మి పక్కనున్న నేలమీద మడుగులు కట్టింది. మంచంకోడు దగ్గరే బట్టలు కత్తిరించే పెద్ద కత్తెర రక్త పూరితమై పడివుంది. గాయాలకేసి చూస్తే చాలు ఆ కత్తెరే హత్యా యుధం అనడానికి వేరే ఆధారం అక్కర్లేదు.

సింగారి వయస్సు సుమారు పాతిక సంవత్సరా లుంటాయి. చక్కటి వంపులు తిరిగిన శరీరం, పెద్ద కళ్ళు ఒక్క క్షణం ఆ మొహం లోకి చూస్తూ హంతకుణ్ణి ఉరికంబ మెక్కించి ఆమె తరఫున పగ సాధించడానికి మనస్సులోనే శపథం చేసుకున్నాను.

ఆ మంచం కిందనే సీతన్నకు చెందిన ట్రంకుపెట్టి తాళం బద్దలుకొట్టి వుంది. అందులో బట్టలన్నీ చిందర వందరగా పడి వున్నాయి. ట్రంకుపెట్టి బయట ఒక చిన్న కర్రపెట్టి తెరచి పడివుంది. ఆ చిన్న కర్రపెట్టో ప్రోమిసరీనోట్లు వ్రాయటానికి కావల్సిన స్టాంపు కాగితాలూ రెవిన్యూ స్టాంపులూ తప్ప యింకేమీలేవు. అందులో సీతన్న డబ్బూ అప్పు పత్రాలూ దాచేవాడట. అవన్నీ దొంగిలింప బడ్డాయట.

ఆ గదిలోంచి వంట యింట్లోకి వెళ్ళిచూసే. రెండు మూడు చోట్ల రక్త బిందువులు కనబడ్డాయి. వంట యింట్లోంచి దొడ్డివైపుకు వున్న తలుపు తెరిచేవుంది. అది తెరచుకుని అందులోంచే హంతకుడు పారిపోయి వుండాలి.

హంతకుడి ఆచూకీ కనిపెట్టడానికి సహాయపడే ఆధారా లింకేమీ అక్కడ కనబడలేదు. వేలుముద్రలు తియ్యటానికి కావల్సిన పరికరాల్ని, శవపరీక్ష చెయ్యటానికి డాక్టర్ని, హత్యాన్వేషణ కుపయోగపడే వస్తువుల్ని, ప్రదేశాల్ని ఫొటోలు తియ్యటానికో ఫొటో గ్రాఫర్ని తీసుకు రమ్మని జీప్‌మీద కానిస్టేబుల్‌ని పంపించేను.

ధర్మయ్య యింట్లో ఎడమవైపునవున్న గది ఖాళీచేసి అందులో రెండు కుర్చీలు మాకు వేశారు.

ధైర్యంగా వుండి మాకు సహకరించ వల్సిందని ఓదార్పు మాటలతో ధర్మయ్య వాఙ్మూలం తీసుకున్నాను.

నే:- రాత్రి నువ్వెక్కడున్నావు? ఈహత్యాసమాచారం నీకెప్పుడు తెలిసింది? నువ్వెప్పు డిక్కడికి తిరిగి వచ్చేవు?

ధ:- రాత్రి రెండో ఆట చూసి సత్రవులో పడుకున్నానండి. రాత్రి మూడుగంట లాప్రాంతంలో శేషయ్య తిరిగొచ్చి నాకు చెప్పేడు. ఇద్దరంకలసి తెల్లారేటప్పటి కిక్కడి కొచ్చేసేమండి.

ధర్మయ్యని పంపించేసిన తర్వాత శేషయ్యని పిలిపించేను. కరణంగారు మాకు దార్లో చెప్పినదే తుచ తప్పకుండా చెప్పేడు.

నే:- మీరిద్దరూ కలసి సినీమాకెళ్ళే రివాజు యిదివరకునుంచీ వుందా?

శే:- ఉందండి. వెళ్ళినప్పుడల్లా రెండాటలూ చూసి రాత్రి టర్నర్ సత్రవులో పడుకుని మర్నాడు పొద్దుటే బజారుపనీ చూసుకుని మధ్యాన్నానికింటికొచ్చేస్తూ వుంటాం.

నే:- ఆటమధ్యలో వచ్చేసేటంత తలనొప్పికి కారణం సినీమా అంత బాగుండటంవల్లనా, లేకపోతే శరీరంలో స్వస్థత చాలకనా?

శే:- రెండూనండి.

"నువ్వు రాత్రి రెండో ఆట సగంలో వచ్చేసినప్పుడు అవుట్ పాస్ తీసుకున్నావా?" అని అడిగేడు మధు.

"చిత్తం... ఇదిగోనండి" అంటూ జేబులోంచి తీసి నా కందించేడు శేషయ్య.

తర్వాత పక్కింట్లో కాపరముంటున్న చలమయ్యని పిలిచేను.

నే:- నిన్నరాత్రి పక్కింట్లో యింతగొడవ జరుగుతే మీకు తెలీలేదా?

చ:- తెలియకేంబాబూ. ముందర పెద్ద శబ్దమయిందండి. మెలుకువొచ్చి అదేంటోనని ఆలోచించే వేళకి ధర్మయ్యింట్లోంచి కేకలు వినబడ్డాయండి. బయిటకొచ్చి చూస్తే అంతా చీకటి. ధర్మయ్యింటివేపు పరుగులేసి 'సీతన్న బావా' అని పిలిచేనండి. జవాబు లేకపోతే మళ్ళీ యింట్లోకొచ్చి లాంతరు వెలిగించుకుని చేతికఱ్ఱ పుచ్చుకుని బయట కొస్తుంటే ధర్మయ్యింటిమెట్లు శేషయ్యెక్కుతున్నాడు. నే ధర్మయ్య యింటిదగ్గర కొచ్చేటప్పటికి శేషయ్య యింట్లోంచి బయిటకొచ్చి... ఖూనీ జరిగిందని చెప్పి నన్ను ఊళ్ళోకెళ్ళి మనుషుల్ని తీసుకు రమ్మని పంపించేడు.

నే:- రెండోసారి నువ్వు బయిట కొచ్చినప్పుడు ధర్మయ్య యింటి మెట్లెక్కుతూ శేషయ్య నీకు కనబడ్డాడు. మొదటిసారి బైట కొచ్చినప్పుడు నీ కెవరూ కనబడలేదు. ఔనా?

చ:- చిత్తం.

నే:- శేషయ్య నీకు కనబడేముందరకాని, తర్వాత నువ్వు మనుషుల్ని పోగేసు కొచ్చేలోగా కాని ధర్మయ్యింటి కెవరెళ్ళిందీ ఏం జరిగిందీ నీకు తెలీదూ?

చ:- చిత్తం.

నే:- శేషయ్య ఖూనీ జరిగిందని చెప్పినప్పుడు నువ్వు ధర్మయ్య యింట్లో కెళ్ళి చూడలేదుకదూ?

చ:- లేదండి.

"సింగారి ఎలాంటి మనిషి?" అని అడిగేడు మధు.

చ:- నాకు తెలీదండి.

మ:- చాలా మంచిమనిషని నిశ్చయంగా చెప్పలేనంటావు ?

చ:- నాకు తెలీదు బాబూ.

మ:- సరేకాని, నీకూ శేషయ్యకీ ఏమైనా చుట్టరికం వుందా ?

చ:- ఉందండి. శేషయ్య మా యావిడ మేనత్తకొడుకు.

మ:- తరచు మీ యింటి కొస్తూవుంటాడా ?

చ:- ఎందుకు రాడండీ! ధర్మయ్యింటి కొచ్చినప్పుడల్లా మా యింట్లో పలకరించి వెడుతూనే వుంటాడు.

చలమయ్య బయటి కెళ్ళిపోయాక "ఓ సారి చలమయ్యభార్యని కూడా రమ్మని కబురుపెట్టు" అన్నాడు మధు. "అంత మూడాలనివుంటే వెళ్ళి చూసిరా" అన్నాను. అంతలో కరణంగారు లోపలికి రాగానే తన కుర్చీ ఖాళీచేసి మధు బయటు కెళ్ళేడు.

నే:- ధర్మయ్య, సింగారి, సీతన్న—రంగూన్‌నుంచి వచ్చేరు కదా. వీళ్ళ పుట్టు-పూర్వోత్తరాలు మీ కేమైనా తెలుసా ?

క:- అవన్నీ ధర్మయ్యే యీ వూరు రాగానే అందరికీ చెప్పేడు. పదిహేను సంవత్సరాలక్రితం రంగూన్‌లో ధర్మయ్యకీ సీతన్నకీ స్నేహం కుదిరిందట. అప్పట్నించీ అన్నదమ్ముల్లాగ ఒకేచోట వుంటూ వచ్చేర్ట. ధర్మయ్యకంటే సీతన్న ఎక్కువడబ్బు సంపాదించేవాడట. దానా దీనా ఐదేళ్ళక్రితం సీతన్నదగ్గిర రెండు మూడువేల రూపాయలు రొక్కం వుండీదట. ఆరోజుల్లోనే ప్రమాదవశాత్తూ సీతన్న కాలు విరిగిందట. అది కుదిరేవరకూ సింగారితల్లిని సీతయ్యకి పరిచర్య చెయ్యటానికి ధర్మయ్య కుదిర్చేడుట. మధ్య మధ్య తల్లి రావడానికి వీలులేనప్పుడు సింగారే వచ్చి కట్టుకట్టి వంట చేసిపెట్టి వెళ్ళిపోయేదిట. తన కష్ట సుఖాలు చెప్పుకోవడంలో ఓ సారి సింగారి ధర్మయ్యతో తన తండ్రి

తన్ను పడుపు వృత్తిలోకి దిగమని బలవంతం చేస్తున్నాడనీ తన బ్రతుకు దినదిన గండంగా వుందని చెప్పుకుందిట. ఆ సాయంత్రమే సీతన్నతో సంప్రతించి సింగారిని పెళ్ళాడతానని చెప్పి ధర్మయ్య ఎవరితోటీ చెప్ప కుండా మూటా ముల్లీ సర్దుకుని సీతన్నని సింగారినీ తీసుకుని అప్పుడే బయలుదేరబోయే ఓడ ఎక్కేసి పారిపోయొచ్చేడుటండి ఇక్కడ కొచ్చిన తర్వాతే ధర్మయ్య సింగారిని పెళ్ళాడేడు. సొట్టకాలవడంవల్ల సీతన్న ఏ పని చెయ్యడానికి యిష్టపడక తన దగ్గరున్న డబ్బుతో, శేషయ్య చలమయ్యల ప్రోత్సాహంమీద వడ్డీ వ్యాపారం మొదలెట్టేడు. ఈ నాలుగైదేళ్ళలోనూ నాలుగైదువేల రూపాయిల ఆస్తిపరుడయ్యేడు. ఇప్పుడు యీ యిల్లు ధర్మయ్యపేరిట సీతన్న చలమయ్య దగ్గిర కొన్నాడండి.

నే :— ఈ వూర్లో మరో వడ్డీ వ్యాపారస్తు డెవడైనా వున్నాడా?

క :— చిత్తం కనకయ్యశెట్టి అనే అతను వున్నాడండి.

నే :— అంటే యీ ఇంటి వెనకాల కనబడే ప్రహరిగోడ అతనిదే అన్నారు కదూ?

క :— అవునండి.

నే :— మరి అటేకదా హంతకుడు పారిపోయేడని శేషయ్య న్నాడు. అక్కడ మీరు వెతిగించేరా?

క :— వెతిగించేమండి రాత్రి అక్కడ కొందరు వెతుకుతుంటే ఆ అలికిడికి కనకయ్యశెట్టి కళ్ళు నులుపుకుంటూ దొడ్డి తలుపుతీసి అందరితోబాటూ తనుకూడా ఆ ప్రాంతమంతా వెతికేడండి.

నే :— సీతన్నకి కనకయ్యశెట్టికి శత్రుత్వ మేమైనా వుందా?

క :— లేదండి. ఉంటే వ్యాపారరీత్యా కొంత ఈర్ష్య వుండొచ్చు. ఎ-చేతనంటే సీతన్న వచ్చేక కనకయ్యశెట్టి వడ్డీ వ్యాపారం దెబ్బతింది.

నే :— పోనీ ... ఈ వూళ్ళో సీతన్న దగ్గర పెద్ద మొత్తా లప్పు తీసుకున్నవాళ్ళెవరో చెప్పగలరా ?

క :— తను యిప్పుడుంటున్న యింటిమీద చలమయ్య పది హేను వందలు తీసుకుని నిరుడే తన కూతురు పెళ్ళి చేసేడండి. తర్వాత ఓ వెయ్యి రూపాయిలు ఈ యేడే శేషయ్య తీసుకున్నాడు. చవగ్గా తన పొలం సరిహద్దులోవే పొలం అమ్మకానికొస్తే ఏభయి సెంట్లు కొన్నాడు. ఈ యిద్దరూ అప్పు రెండు మూడేళ్ళలో తీర్చి వెయ్యగల సమర్థులే. మిగిలినవన్నీ వందా రెండు వందలూ బాపతు.

తర్వాత ధర్మయ్య శేషయ్యల అంతరంగిక స్నేహితుల్ని దర్యాప్తు చెయ్యగా మరికొన్ని విషయాలు బయట పడ్డాయి.

ధర్మయ్య శేషయ్యలకు రంగూన్‌లో కూడా స్నేహముండేదట. ధర్మయ్య రావడానికి రెండేళ్ళక్రితం శేషయ్య ఈ వూరొచ్చి భూమి కొనుక్కుని స్థిరపడ్డాడు. శేషయ్య రంగూన్‌లో వుండగా కొన్నాళ్ళు శేషయ్యను సింగారి తండ్రి సింగారినిచ్చి పెళ్ళి చేస్తానని చెప్పి డబ్బు గుంజేవాడుట. ఇక్కడికి వచ్చేసేముందరే సింగారి తండ్రి అలా మభ్యపెట్టి చాలా మందిని మోసం చేసేడని గ్రహించి వాణ్ణి నాలుగు తన్ని ఎవరికీ చెప్పకుండా యిక్కడికి తిరిగి వచ్చేసేడుట. ఇక్కడి కొచ్చేక ఈ వివరాలన్నీ ధర్మయ్యకి శేషయ్య చెప్పేడుట.

రాను రాను కేసు అగాధమయ్యేలా కనబడుతుంది. శేషయ్య, చలమయ్య, కనకయ్య శెట్టి— ఈ ముగ్గురికీ ఈ హత్యవల్ల లాభం కన బడుతోంది. ఈ హత్యలు చెయ్యటానికి చేయించడానికి ఈ ముగ్గురికీ అవకాశా లున్నాయి. శేషయ్య ఏంచేసేడో చూసింది చలమయ్య. చలమయ్య ఏం చేసేడో చూసింది శేషయ్య. ఈ యిద్దరూ బంధువులు. ఈ యిద్దరూ కూడబలుక్కుని ఈఘోరం చేసినా చేసివుండొచ్చు.

పోయిన డబ్బూ ఆ అప్పు పత్రాలూ ఏమయ్యాయో తెలిసే వరకూ ఈ కేసు అంతుదొరకడం కష్టం. ఇలా ఆలోచించుకుంటుంటే మధు వచ్చేడు.

మ:- చలమయ్య భార్యని కలుసుకు వచ్చేను బావా.

నే:- మంచిపని చేసేవు, ఇంతకీ తన్నులు తినకుండా తిరిగొచ్చేవు. అదే పదివేలు.

మ:- సరేకాని శేషయ్యని, ధర్మయ్యని మరికొన్ని విషయాలడగాలి. ఓసారి పిలిపిస్తావా?

ఆలోచనలతో బుర్ర వేడెక్కి పోయింది. పైగా పోస్ట్ మార్టమ్ ఫొటోగ్రాఫర్ వగైరాలు రాలేదు. ఈలోగా మాబావ మేధాశక్తిని కాస్త చవిచూడొచ్చునని శేషయ్యని రప్పించేను.

మ:- హత్యకి సహాయపడటం, హత్యాన్వేషణకి కావల్సిన ఆధారాలను దాచడం, చూసినవి చూడలేదనడం, చూడనివి చూసేనని అబద్ధమాడటం— ఈ నేరాలకి శిక్ష ఏమిటో తెలుసా?

శే:- చిత్తం.

మ:- సరే మీరిక్కడ కాస్సేపు కూర్చుని వెళ్ళండి.

నాకు అంత చిరాకులోనూ నవ్వొచ్చింది. మాబావపడ్డ శ్రమకి ఫ్లాస్కులోంచి గ్లాసులో పోసి కాఫీ అందించేను. నిశ్శబ్దంగా కాఫీతాగి సావకాశంగా సిగరెట్ వెలిగించి రెండు దమ్ములు పీల్చి గడియారం చూసుకుని "ఆల్ రైట్ 304— ధర్మయ్యగారిని ప్రవేశపెట్టు" అన్నాడు మధు.

304 ధర్మయ్యని లోపలికి తీసుగొచ్చేక మధు శేషయ్యతో "శేషయ్యగారూ మీ నేరానికి శిక్ష తప్పదు. ఎటువంటి శిక్ష పడేదీ ధర్మయ్య అనుగ్రహంమీద ఆధారపడి వుంటుంది. మిష్టర్ 304 ఆయన్ని

జాగ్రత్తగా బయటికి తీసుకెళ్ళు" అన్నాడు. శేషయ్య ఏదో అనబోతుంటే మధు కనుసాజ్ఞ ననుసరించి 304 శేషయ్యని బయటికి తీసుకెళ్ళి తలుపు మూసేసేడు.

బయటికెడుతున్న శేషయ్యకేసీ నాకేసీ మధూకేసి విస్తుపోయి చూసి ధర్మయ్య "దేనికిబాబూ నా అనుగ్రహం?" అన్నాడు.

మ:- శేషయ్య తన నేరాన్ని ఒప్పుకున్నాడు.

ధ:- నేరమూండి!

మ:- సీతన్న శవాన్ని ఆ గదిలోంచి హాల్లోకి మార్చడం, నువ్వు తప్పించుకు పారిపోవడానికి సహాయపడటం.

నిలువునా కుప్పకూలిపోయినట్టు కూలిపోయి చేతుల్తో మొహం కప్పుకుని ధర్మయ్య "బాబూ... ...జరిగిందేదో జరిగిపోయింది. నా కిష్టంలేకపోయినా నన్ను కాపాడుదామన్న వుద్దేశంతో యిందులో శేషయ్య తల దూర్చేడు. నేనేమైపోయినా బాధలేదు. శేషయ్యని మాత్రం రక్షించండి" అంటూ భోరున ఏడవటం మొదలెట్టాడు.

నాలో నేను తిరుగుతూ ఆ గది నా చుట్టూ తిరుగుతున్నట్టు నా కంతా అగమ్యగోచరంగా కనబడింది. కళ్ళు తుడుచుకుని గొంతు సవరించుకుని ధర్మయ్య చెప్పటం మొదలెట్టేడు. "సంవత్సరంనుంచి శేషయ్య సీతన్నకి పెళ్ళిచేసి నా యింట్లోంచి పంపించేసి వేరే కాపరం పెట్టించమని సలహా చెబుతూ వచ్చేడు. దాంట్లో అర్థం తెలుసుకోలేక పోయాను. నిన్నరాత్రి మొదటాట సినిమా అయినతర్వాత, మాటల్లో శేషయ్య సీతన్నకి సింగారికి సంబంధం వుందనీ, సీతన్న నాకు మిత్ర ద్రోహం చేస్తున్నాడనీ తేల్చేడు. రెండోఆట సగంలో నే నింక వుండబట్టలేక, శేషయ్యతో చెప్పకుండా తిన్నగా యింటి కొచ్చేశాను. మెల్లిగా మా యింటి మెట్లెక్కుతుంటే, లోపలినుంచి సింగారి సీతన్నల నవ్వులూ కేరింతాలూ పడకగదిలోంచి వినబడ్డాయి. బలంకొద్దీ తలుపు

ఛళ్ళున తెరిచేను. మిషన్‌మీద ఎదురుగుండా కత్తెర కనబడింది. అది తీసుకుని పడకగదిలోకి ఒక్క గంతులో వెళ్ళేను. మంచంమీదనుంచి లేవబోతున్న సీతన్నని కసితీరా కత్తెరతో పొడిచేను. పెళ్ళి వద్దనడం, ఇల్లు నా పేర కొనడం, సింగారికి నగలూ చీరలూ కొనుక్కోమని డబ్బివ్వటం— అవన్నీ ఎందుకో నా కప్పు డర్థమయింది. సింగారి అడ్డు పడి కేకలెయ్యబోయింది. రెట్టించిన కోపంతో సింగారి జుట్టుపట్టుకుని ఒళ్ళంతా పొడిచి చంపేను. ఇంకా కత్తెర చేతిలో వుండగానే శేషయ్య ఒగర్చుకుంటూ వచ్చి ఒక్క క్షణం అలాగే నిలబడిపోయి నన్ను వంటింట్లో వుండమని చెప్పి తను బయటికెళ్ళి చలమయ్యని వూళ్ళోకి పంపి తను మళ్ళీలోపలికొచ్చాడు. శేషయ్య సలహామీద సీతన్న శవాన్నిద్దరంకలిసి హాల్లోకి మార్చేం. తర్వాత పాగాకొయ్యనున్న మరోజత బట్టలు నా కిచ్చి వంటింటి తలుపు తీసుకు పారిపోయి వూరు బయట కాలవదగ్గర ఒళ్ళు కడుక్కుని గుడ్డలు మార్చుకుని సత్రవు దగ్గిరకి పొమ్మని సలహా ఇచ్చేడు. మళ్ళీ బతుకుమీద ఆశపుట్టి శేషయ్య మాట కాదనలేకపోయేను.

మ:- సీతన్న పెట్టె బద్దలుకొట్టి దొంగతనం జరిగినట్టు ఎత్తు వేసింది శేషయ్యన్నమాట.

ధ:- చిత్తం. తర్వాత రాత్రి మూడు గంటలకి సత్రవు దగ్గర నన్ను కలుసుకుని అన్నీ తను జాగ్రత్త పెట్టేనీ కేసు గొడవయిన తర్వాత డబ్బు మాత్రం నా కిచ్చేసి కాగితాలు మాత్రం తగలబెట్టేస్తా ననీ చెప్పేడండి.

బేడీలు వేయించి ధర్మయ్యని బయటకు పంపించేక మధూతో "మైడియర్ షెర్లాక్ హోమ్స్, హంతకుణ్ణి ఎలా పసిగట్టేవో నాకింకా అర్థం కాలేదు" అన్నాను.

మ:- సింపుల్ ... మైడియర్ వాట్సన్ ... వెరీ సింపుల్ ...

నువ్వు ఎక్కడ పప్పులో కాలేసేవంటే... హత్యకి దొంగ తనానికి సంబంధం వుందనుకోవడం.

నే :— ఎందు కనుకోకూడదూ ?

మ :— దొంగతనం చెయ్యదలచుకున్నవాడు వీధి తలుపు ఛళ్ళున తెరిచి లోపలికెళ్ళడు. ఒకవేళ అలా వెళ్ళినా కూడా కత్తో బల్లెమో తీసుకెడతాడు కాని వాళ్ళని చంపడానికి అక్కడ కత్తెర వుంటుందని కలగంటాడా ? అసలు కత్తెరతో పొడవడం అంత సులభం కాదు. కత్తెర పట్టుకోవడానికే కొంత అనుభవం వుండాలి. ఇంకో విషయం... చంపడానికి గుండెల్లోనో కంఠంలోనో పొడిస్తే చాలదూ, ఒళ్ళంతా ఎందుకు పొడవాలి! అందుచేత వీధి తలుపు తెరచిన పద్ధతి, హత్యాయుధం, హత్యావిధానం కేవలం ఈ హత్య పట్టరాని ఆవేశంలో జరిగిందని చెబుతూనే వున్నాయి...

నే :— మరి శవాన్ని మార్చిన సంగతి ?

మ :- సింగారి పడుకున్న గదంతా చిమ్మిన రక్తం హాల్లో చిమ్మలేదేం ? కేవలం తలగడా దుప్పటీ జంబుకానా తడిసేయి. అవి గాయాలనుండి కారిన రక్తండాగులు. పోటు పొడిచిన తర్వాత కత్తెర పైకి లాగగానే గాయంనుంచి రక్తం చిమ్ముతుంది. అదీకాక మంచంమీద, పక్కనున్న గోడమీద చిమ్మిన రక్తం సింగారి గాయాల నుంచి అనుకోవాలి. మరి మంచం బయట చిమ్మిన రక్తం ? అక్కడ వున్న డాగులూ ?

నే :- మరి శేషయ్యకి ఎవరో పారిపోయినట్టు కనబడటం...

మ :- శుద్ధ అబద్ధమని కనబడుతూనే వుంది. కేకలు వినబడ్డ మరుక్షణంలో మనిషి పారిపోవడం చూసేనంటాడు కదా, చంపిన

వాడు పెట్టె బద్దలుకొట్టాలి. మళ్ళీ అందులోంచి కర్రపెట్టెతీసి బద్దలు కొట్టి డబ్బూ కాగితాలూ తీసుకుని వంటింటి తలుపు తెరుచుకుని పారి పోవాలి ఎంత లేదన్నా, హత్య తర్వాత ఐదారు నిమిషాలేనా అవుతుంది. ఈ ఐదారు నిమిషాలూ శేషయ్య ఆ మళువులోనే వుంటే చలమయ్య లాంతరు పుచ్చుకుని ధర్మయ్య యింట్లో ప్రవేశించేవాడు.

నే:- అసలెవడో కనబడినట్టెందు కబద్ధ మాడాలి?

మ:- ధర్మయ్యని రోడ్ వైపుకు పారి పొమ్మన్నాడు కదా. తర్వాత ఊళ్ళో వాళ్ళు వెతకడానికని రోడ్ వైపుకు పరిగెడితే ధర్మయ్య దొరికిపోవచ్చు. అంచేత ప్రహారీగోడవైపు అందర్నీ తప్పు దారి తొక్కించేడు.

నే:- అంతా బాగానే వుందికాని... ధర్మయ్య తన నేరాన్ని ఒప్పుకోకపోతే ఈ కేసు నిరూపించడానికి నిదర్శనా లున్నాయా?

మ:- ఈతలుపు కొట్టేవాడు 101 అయి వుండాలి ... ఓ... యిదుగో... ఏమోయి... కాయా? పండా?

101:- పండేనండి. ఇదిగో చొక్కా పంచా. మీరు చెప్పినట్టే మనకి మూడో మైలులో ఎదురయిన పంటకాలవ దగ్గిరంతా నేనూ యిద్దరు దారే పోయేవాళ్ళూ వెతికేం. ఆ దగ్గరలోనే పొదల్లో ఈ రక్తం మరకలున్న గుడ్డలు దొరికేయి.

మ:- మరి సినిమాహాల్లో కనుక్కున్నావా?

101:- ఒకటికాదు... రెండు అవుట్ పాస్‌లు పోయాయిటండి.

నే:- బయట కెళ్ళేక 'బావా... మరొక్క సందేహం...' అనబోతున్నాను.

మ:- సింగారికీ సీతన్నకి వున్న సంబంధం శేషయ్యకెలా తెలుసునూ అంటావు. అవునా? ఆప్రశ్నే నన్నూ చాలా తికమక పెట్టింది. దానికి ఒక టే అవకాశం వుంది. పక్కింటి వాళ్ళద్వారా తెలిసివుండాలి. అనుకున్నట్టుగానే చలమయ్య భార్యకి శేషయ్యకి బంధుత్వమున్నట్టు తెలిసింది. నేను చలమయ్య భార్యదగ్గిర కెళ్ళి దబాయించేటప్పటికి తనే శేషయ్యతో చెప్పేనని ఆయిల్లాలు ఒప్పుకుంది.

"ఇంతకీ నువ్వు రాస్తున్న పుస్తకం ఎప్పటికి పూర్తవుతుందీ? ... ఆఁ 504 ... చూడు ఈ యిరవై రూపాయలూ నీదగ్గరుంచుకుని, మా బావకో ఎనిమిది నాకొకటి మొత్తం తొమ్మిది టిక్కట్లు చరణదాసి మొదటి ఆటకి రిజర్వు చేయించు. మిగిలినడబ్బు దగ్గరుంచుకుని ఈ కేసుమీద వచ్చిన మీ ఆరుగురు కాన్‌స్టేబుల్సూ రాత్రి రెండో ఆటకి కొట్టెయ్యండి" అన్నాను. ధీమాగా జేబులోంచి డబ్బుతీసి అందిస్తూ.